

Men nej, regeringen vælger at tage pengene fra lejerne.

Så tager regeringen også penge fra dem med arbejdsskader, og regeringen tager penge fra de syge. Jamen, alt er jo som det plejer, beløbene er bare mindre. Den ideologiske linje skal vi ikke tage fejl af.

Og så løber regeringen i øvrigt fra sit valgløfte om at give 1 mia. kr. til miljøet. Nu har vi hele dagen i dag hørt, at den egentlig ikke gør så meget, at det eneste, den gør, er at leve op til valgløfterne. Hvad blev der så af den milliard? Der er sat ynkelige 50 mio. kr. af på finansloven, og når man går det tal lidt efter i krogene, viser det sig, at det er endnu mere ynkelige 17 mio. kr., der er tilbage.

Det svarer jo til, at man giver sit barnebarn en halvtredsøre og siger: Nu kan du gå ned og købe en stor is for pengene. Det her kvikke barnebarn, der er belært af fortiden, tjekker mønten og finder ud af, at det ikke var en halvtredsøre, men en femogtyveøre.

Ikke nok med, at I siger til danskerne, at de kan få en stor is for halvtreds øre, hvad angår miljøet, I tager faktisk chancen og stikker dem en femogtyveøre og håber på, at de hopper på den. Det er da en undervurdering af befolkningen, der er til at tage at føle på.

Så kigger man lidt efter: Der må da være et eller andet, der får noget på den her finanslov; nogen må da få noget. Jo, det er der da også, det gør aktieejerne. Altså, man kunne ikke lige foretage de der små skridt, uden at man lige skulle give aktieejerne lidt ekstra. Jamen de har jo næsten heller ikke tjent nogen penge, de sidder og vender hver femogtyveøre ved månedens udgang og ved slet ikke, hvad de skal stille op for at få andet end pasta med ketchup. Så jeg kan da godt forstå, at aktieejerne skal have nogle flere penge, det giver da rigtig meget mening. De har tilmed arbejdet knaldhårdt for at få de penge. De har i hvert fald siddet ved tastaturet og leget kasino et par timer hver dag. Det er rigtig flot, så dem giver vi lige en lille check.

Kl. 16.55

Summa summarum: Det er, som jeg også sagde i mine indledende bemærkninger, en fedterøvsfinanslov. Det er en finanslov, der er superfedtet over for de fattige, det er en finanslov, hvor man endnu en gang fedter for de rige, og det er også en finanslov, hvor man fedtspiller, når det gælder om at komme med nogle meldinger om fremtidens velfærdssamfund.

Man kan nok høre af min argumentationskæde, at jeg ikke mener, at debatten om fremtidens velfærdssamfund skal gemmes væk, til eksperterne har talt. Det giver jo en eller anden illusion om, at der er et rigtigt og et forkert svar, altså at regnedrengene bare kan putte en masse tal ind i computeren, så spytter computeren nogle tal ud, og så har vi svaret på, hvordan fremtidens velfærdssamfund skal se ud. Jamen altså: Gid det var så let, for så kunne vi jo lige så godt nedlægge arbejdet og gå hjem, og det tror jeg i øvrigt også der er mange der ville synes var på sin plads. Men så let er det altså ikke, og det synes jeg sådan set at debatten i dag viser med al ønskelig tydelighed.

Venstres ordfører har det fuldstændig fint med, at uligheden i samfundet stiger. Det synes Venstres ordfører er helt på sin plads, men vi er altså andre, der mener, at uligheden faktisk fjerner sammenhængskraften i samfundet. Vi mener, at hvis forskellene bliver for store, følger der selvfølgelig konflikter, kriminalitet og marginalisering i kølvandet på det, og folk føler sig ikke ansvarlige over for det fælles, hvis det fælles er ligeglad med dem. Det siger sig selv.

Der er altså ret alvorlige uenigheder i denne Folketingssal, når vi taler om, hvordan velfærdssamfundet skal indrettes i dag, og det må så også gøre sig gældende for, hvad der skal ske om 30 år. Derfor nytter det altså ikke noget, at man sætter sig ned foran regnemaskinen og beder regnemaskinen om at foretage nogle prioriteringer for os. Der er ikke nogen nødvendighed, og der er ikke nogen øverste sandhed for, hvordan samfundsøkonomien og samfundsindretningen skal se ud.

Vi har i forlængelse heraf fremsat et finanslovsforslag, som sætter en tyk streg under, at tingene kan gøres anderledes. Det er et forslag, som går i stik modsat retning af regeringens, Socialdemokraternes og De Radikales fuldstændig metafysiske snak om nødvendige velfærdsreformer, og i den forbindelse bliver man lige nødt til at oversætte lidt, for med ordet velfærdsreformer menes der nedskæringer. Der er jo ikke nogen, der kan finde på at sige: Vi laver lige en velfærdsreform, der giver bedre vilkår for folk. Nej, de nødvendige velfærdsreformer handler alle sammen om at skære ned.

Vi går en fuldstændig anden vej, og det siger vi sådan set ret åbent. Vi vil udvide og forbedre velfærden. Vi vil skabe arbejde til de 800.000 mennesker, der i dag er skubbet uden for arbejdsmarkedet i dette land, og vi vil bruge dag-